

Landssthingsmand (Orsted) foreslaaet, bestemmes, at ethvert enkelt mødende Tilfælde afgjøres med simpel Pluralitet. Men naar jeg nu understøtter Forslaget, til at hjælpe sig med den tidligere Forretningsorden saa godt man kan, tillader jeg mig derhos at gøre opmærksom paa, at man strax skulde stride til Valget af en Comitee, til at prøve det Forslag, som er fremkommet, saavidt jeg troer fra min ærede Nabo til Høire (Schouw), til en Forretningsorden, ligesom jeg ogsaa maa gøre opmærksom paa, at den Bestemmelse, som findes i Forretningsordenen, der blev vedtagen i Rigsforsamlingen, nemlig at Forsamlingen først i sine Afdelinger lod prøve saadanne Forslag, som fremkom, og at den deels overlod til dem og deels selv forbeholdt sig at vælge de Medlemmer, som skulde prøve dem, maafee turde have Noget for sig. Det vil jo vistnok ikke medtage saa kort Tid, naar Forsamlingen nu vil bestemme at dele sig i flere eller færre saadanne Afdelinger, og senere Forslaget skal prøves af en Comitee, som maatte fremgaae af Valg deels gennem disse Afdelinger og deels af de Valg, som Thinget selv maatte forbeholde sig, men jeg vil kun henlede Opmærksomheden paa dette Punkt, fordi denne Fremgangsmaade dog forekommer mig at være den hensigtsmæssigste.

Schouw: Maatte jeg tillade mig den Bemærkning, at det ikke er saa ganske nøjagtigt naar min ærede Sidemand har yttret, at jeg har indgivet et Forslag til en Forretningsorden. Det er nemlig kun som Materiale til Forretningscomiteens Arbejde, at jeg har tilladt mig, efterat have raadført mig med endeel Rigsdagsmænd baade af Folkethinget og Landsthinget, at tilstille den ærede Formand et Udskrift til en saadan Forretningsorden; men som sagt, det er ikke et Forslag, kun en Hjælp, et Materiale til Behandling. Hvad selve Spørgsmaalet angaaer, naar min ærede Sidemand her meente, at man skulde henvise det til Afdelingerne, saa forekommer det mig, at vi der ved vilde spille megen Tid (Ja! ja!) Thi disse Afdelinger skulde da vælge Comiteemedlemmer, og derefter skulde Forsamlingen atter samles, for at afgjøre om den vilde forøge Antallet af Comiteens Medlemmer. Dertil kommer, at Thinget, ligesom da vi før traadte sam-

men, vel kun vilde blive deelt i 2 Afdelinger, og der vilde da blive et lige Antal istedetfor et ulige, som dog altid er det Fordeeligste. Da hele Forsamlingen er saa lille, forekommer det mig simplest og meest overensstemmende med den ældre Forretningsorden, at man strax strider til Valget af Comiteen. Den kunde maafee da enten i Eftermiddag eller i Morgen tidlig tage fat paa sit Arbejde, og det er vist hele Thingets Ønske, at man saa hurtigt som muligt maatte faae det nye Regulativ.

Besæly: Idet jeg tillader mig at understøtte dette Forslag, maa jeg ogsaa henvende Forsamlingens Opmærksomhed paa, at, saavidt jeg opfattede den ærede Formands Ord, var det hans Mening, at det Forretningsreglement, som gjaldt for Rigsdagen iffor, skulde vedtages foreløbig af Forsamlingen med Undtagelse af Bestemmelsen om Afdelingerne. Jeg har derfor opfattet det saaledes, at det var den ærede Formands Mening, at vi foreløbig ikke skulde gaae ind paa Afdelingsystemet, og at det vil blive overladt til den Forretningscomitee, som bliver at nedsætte, hvorvidt man vil finde det rigtigt atter at vende tilbage til Afdelingsystemet, som vistnok har meget imod sig i en saa lille Forsamling som vor.

Formanden: Jeg anførte det netop, for at have en Hjemmel for ikke at gøre noget Skridt, sigtende til, at Thinget skulde dele sig i Afdelinger, og da der Ingen dengang yttrede sig i modsat Retning, antog jeg dette for ogsaa at være Forsamlingens Mening. Jeg veed endnu ikke, om den første Landssthingsmand for Kjøbenhavn (H. P. Hansen) i saa Henseende vil gøre Fordring paa, at det ved Afstemning skal komme under Forsamlingens Afgjørelse. Jeg har, da det blot er en foreløbig Tilstand, hvori vi befinde os, troet, at det vilde være det rigtigste, at overlade dette Punkt til Overvejelse af Udvalget, som nedsættes, forinden Forsamlingen strider til nogen Bestemmelse.

H. P. Hansen: Det var kun min Mening at henvende Thingets Opmærksomhed paa en Foranstaltning, som jeg troede ikke at være uden practisk Nytte ved Rigsdagens Forretningsorden. Jeg skal naturligvis, naar det ingen Understøttelse finder i Forsamlingen, og da Ingen mere end jeg ønsker, at Tiden